

РЕШЕНИЕ

№ 6051

гр. София, 25.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 19.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **7494** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление, който е и съдебен адрес: [населено място], [улица], представлявано от Д. Д. В. –управител с р е щ у Решение № ПО-71/06.07.2021г. на Директора на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки(ПНПОМ) №С212225-023-0001745/21.06.2021г. на главен публичен изпълнител, дирекция“Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП [населено място].

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на ПНПОМ, което е издадено в период на спряно ревизионно производство. Излагат се доводи за немотивираност на необходимостта от налагане на предварителните обезпечителни мерки, като очакваният размер на задълженията е определен произволно. Изложени са конкретни доводи относно липсата на фактически и правни основания за издаване на процесното ПНПОМ. Моли за отмяна на оспореното решение и ПНПОМ.

Жалбоподателят, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание.

Ответникът по спора – директорът на ТД на НАП-С., чрез юрк. Р., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Между страните по делото не е спорно, а и от събраните по делото доказателства се установява, че със заповед за възлагане на ревизия № Р-22222520006500-020-001/29.10.2020г. е възложена ревизия на жалбоподателя по реда на ЗДДС за периода 01.01.2016г. – 31.12.2017г. По искане на жалбоподателя ревизионното производство е спирано на осн. чл.34, ал.1, т.4 ДОПК със заповед от 24.11.2020г. за срок от три месеца. Възобновено е със заповед от 25.02.2021г., а срокът на ревизията е удължен до 02.07.2021г. Със заповед от 18.06.2021г. на осн. чл.34, ал.1 и 2 ДОПК ревизионното производство е спряно, считано от 18.06.2021г. до влизане в сила на РА №Р-22222519007494-091-001/03.08.2020г.

В АССГ е образувано адм.д. №11661/2020г. по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. Д. В., със седалище и адрес: [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22222519007494-091-001/03.08.2020г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 1619/23.10.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП“. Делото е висящо и не е приключило.

С искане № Р- 22222520006500-039-001/17.06.2021г. органът по приходите е поискал предварително обезпечаване на задълженията на жалбоподателя, които ще бъдат установени в резултат на ревизионното производство, образувано със ЗВР № Р-22222520006500-020-001/29.10.2020г. Посочено е, че ще бъде отказан данъчен кредит в размер на 107 817,00лв. Установено е, че ревизираното лице разполага с недвижимо имущество, като наличните активи са послужили за обезпечение в предходно ревизионно производство, приключило с РА № Р-22222519007494-091-001/29.07.2020г. Очакваният размер на допълнително установените задължения е главница-393900лв. и лихва към 17.06.2021г. – 218 650лв.

С ПНПОМ изх.№ С212225-023-0001745/21.06.2021г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка на жалбоподателя, находящи се в ТБ О., ТБ П., Ю. БЪЛГАРИЯ АД за сумата от 612 550,00лв.

Дружеството се е възползвало от възможността, предвидена в чл.229 от ДОПК. Подадени са две искания за разрешаване на неотложни плащания – на 24.06.2021г. и 29.06.2021г. , които са удовлетворени и са издадени съответните разпореждания.

С жалба № 53-00-1705/29.06.2020г. ПНПОМ е обжалвано пред директора на компетентната териториална дирекция по реда на чл. 197, ал. 1 ДОПК.

С решение № ПО-71/06.07.2021г. на и.д.директора на ТД на НАП [населено място] жалбата, е оставена без уважение, като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2, изр. второ ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по

реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на ПНПОМ. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (ПНПОМ и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

ПНПОМ е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП - С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил мотивирано решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, което е валидно и допустимо.

Съдът не намира за основателно оплакването, че обезпечителните мерки са наложени в рамките на спряно ревизионно производство, поради което е незаконосъобразно. Действително със заповед № Р-22222520006500-023-002/18.06.2021г., издадена на основание чл. 34 от ДОПК, ревизионното производство е спряно, до приключване на ревизионното производство с влязъл в сила ревизионен акт. Според правната теория спирането на административното производство е временно преустановяване развитието му във времето, при което висящността му се запазва, както и значението на вече извършените процесуални действия, но се забранява извършване на процесуални действия от страна на административния орган и страните. Следва обаче да се отбележи, че забраната за извършване на процесуални действия по спряното административно производство не е абсолютна. Същата се отнася само до същинските действия, свързани с разглеждане и оценка на вече събраните доказателства, събирането на нови доказателства и постановяване на самия административен акт, с който ще завърши производството. Няма пречка да се иска обезпечение по спряното производство, включително и обезпечаване на доказателства, да се издават преписи, удостоверения и т.н. Нещо повече – фактът, че производството е спряно, не е основание да се отказва извършването на такива действия. Във връзка с изложеното съдът намира, че действията по обезпечаването на бъдещите вземания, предприети чрез издаване на процесното ПНПОМ не са порочни с оглед постановяването им при спряно ревизионно производство.

Съдът намира за основателно възражението за немотивираност на оспорените актове, което основание за тяхната отмяна. Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Законът поставя отмяната на наложена обезпечителна мярка в зависимост от наличието на предвидените в ал. 3 на чл. 197 ДОПК абсолютни условия. Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК поставя изисквания за допускане на обезпечението - наличието на обстоятелства, свързани с невъзможност или затруднение за събирането на публичното задължение. Обезпечителната мярка, представляваща едновременно

защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане, следва да съответства на вземането на държавата. При определяне на обезпечителна мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда за налагане на обезпечението, така и интересите на длъжника, като мярката не следва прекомерно да го обременява. Това изискване произтича пряко и представлява проявна форма на един от основните принципи в административното производство - принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство на основание § 2 от ДР на ДОПК. Този принцип изисква упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Запорирайки всички банкови сметки на дружеството, в което работи немалък персонал, то е лишено на практика от участие в гражданския оборот и това сериозно възпрепятства дейността му, което е недопустимо по аргумент от чл.121, ал.3 ДОПК.

В конкретния случай изводът, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително трудно не е мотивиран и обоснован по никакъв начин – както в ПНПОМ, така и в потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С.. Не е изследван факта, че дружеството има сключени договори, на каква стойност са същите и вземанията по тях биха ли могли да служат за обезпечение. Предварителното обезпечение следва да се прилага само при констатирана и обоснована опасност, че изпълнението на очакваните по размер задължения ще бъде сериозно затруднено или осуетено, а конкретни фактически твърдения за последната не са посочени.

Не е налице обосноваване на посочения в искането и впоследствие и в постановлението предполагаем размер на задълженията, който да обоснове размера на наложените обезпечителните мерки, което препятства да се провери изискването на чл.195, ал.7 ДОПК за съответствие между обезпечението на държавното вземане с подлежащите на установяване данъци, по реда на ал.5 на същата разпоредба, към която препраща нормата на чл.121, ал.2 ДОПК.

Гореизложените обстоятелства, липсата на мотиви в двата акта и изводите, основани на неизяснена фактическа обстановка, обосновават извод за недоказана обезпечителна нужда и нарушаване на принципа на съразмерност по чл.6 от АПК, което налага отмяна на решението на директора на ТД на НАП - С. и на потвърденото с него ПНПОМ.

Водим от горните съображения и на основание чл. 197, ал. 1 - 4 ДОПК, вр. с чл.144, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, 4^{ти} състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление, който е и съдебен адрес: [населено място], [улица], представлявано от Д. Д. В. –управител, Решение № ПО-71/06.07.2021г. на Директора на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки(ПНПОМ) №С212225-023-0001745/21.06.2021г. на главен

публичен изпълнител, дирекция“Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП [населено място].

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки(ПНПОМ) №С212225-023-0001745/21.06.2021г. на главен публичен изпълнител, дирекция“Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП [населено място] и ИЗПРАЩА делото като преписка на публичен изпълнител при ТД на НАП С., като го задължава, в 7-дневен срок от получаване на решението, или от сезиране от страна на [фирма], ЕИК[ЕИК] да вдигне наложените с постановлението обезпечителни мерки.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: